

En uforklarlig historie.

av Helge Nymo

Jeg har gatt en god del i skog og fjell i min tid, og opplevd og sett litt av hvert. Men det som jeg så i Helvetesdalen er helt uforklarlig, kanskje noen har løsning på gåta.

Dette hendte sommeren 1941. Jeg lå sammen med et arbeidslag inne i Helvetesdalen og dreiv en regulerings-tunnell til Nedre Hestvatn for Troms Fylkes Kraftforsyning. Jeg hadde, sammen med en arbeidskamerat hatt nattskift. Vi var nemlig bare 2 mann på nattskiftet og 3 mann på dagskiftet pga. at borsmeden var på dagskiftet, og det var ikke var plass for flere enn to i tunnelen om gangen. Så var det kokka, og ho oppholdt seg i gammen hele tiden. Gammen lå på ryggen mellom Mellavatne og Helvetesvatne. Etter å ha spist la vi oss til å hvile. Utpå formiddagen våknet jeg og var helt uthvilt. Kokka var gått for å plukke bær - det var mye blåbær den sommeren.

Jeg begynte å sage ved så kokka skulle ha noe å koke maten med. Mens jeg sto og sagde, såg jeg meg omkring om jeg kunne se kokka. Det var god utsikt, og lett og oppdage ting som rørte seg i terrenget. Plutselig får jeg se et helt kvitt menneske - en kvinne - på nordre

side av Mellavatne ca. 700 - 800 meter borte. Dette vesen så jeg komme gående nedover en brun lyngrabbe, til det var ganske ved vannkanten. Der var det en kant på ca 50 cm som dette vesen hoppet ned av. Akkurat da falt kubben som jeg sto og sagde på, og jeg måtte gløtte ned og starte nytt sagskår. Da jeg såg opp igjen for å studere dette mennesket, var hun vekk, totalt forsvunnet. Jeg hadde hele tiden trodd at det var kokka som kom til vannet, men hvor var hun nå blitt av? Det var helt umulig å forsvinne da det var meget god oversikt til alle sider. Jeg ble nysgjerrig og sluttet å sage ved, gikk til Mellavatne, tok båten og rodde til dette stedet. Da jeg rodde dit, såg jeg kokka komme gående mot gammen fra vest - fra helt motsatt kant - og hennes påkledning var kvit bluse og svart skjørt. En ting var sikkert - dette var to helt forskjellige personer.

Da jeg kom det hvor jeg sist så dette vesen, gikk jeg på land og gransket området, men det var ikke et spor å finne enda det var en god del myk mose på stedet. Jeg måtte bare gi opp, og har nå i nesten 50 år spekulert på dette fenomenet, men jeg har enda ikke funnet noen fornuftig forklaring .